

πολύχρωμα χαρτία και τυχαίως ραμφίζει ἐν κίτρινον, ὅπερ ἐκεῖνος ρίπτει πρὸς τὴν πελάτιδά του.

Ἐκεῖνη τὸ ἀρπάζει πετῶν και τὸ ἐκδιπλόνει μὲ ἀκουσίως τρέμουσαν κατὰ τι παραδόξως χεῖρα.

Εἶνε εἰς τῶν συνήθων τοιούτων χρησμῶν, ἀνόητος και ἀσυνάρτητος προφητεία, γεγραμμένη εἰς σόλοικον και ἰδιόρρυθμον γλώσσαν:

«Κυρία μου, τόρα εἶσαι κακότυχη και δὲν περᾶς καλά. Θὰ ὑποφέρης πολὺ και θὰ κακοπεράσης ἀκόμη περισσώτερον. Ἄλλα μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ νικήσης τὰς περιπετείας και θὰ προοδεύσης. Καὶ θὰ ὑπανδρευθῆς ἕναν πλούσιον και θὰ κάμης παιδιὰ πολλὰ και καλά και θὰ σοῦ ζήσουν ὄλα. Καὶ σὺ θὰ ζήσης ὀγδοήντα χρόνια και θὰ ἰδῆς ἔγγονα και δισέγγονα. . . .»

Και ἡ ἐκ τοῦ προχειροῦ ἀποκάλυψις αὐτῆ τῶν μελλόντων ἐξακολουθεῖ ἀκόμη, ἀκόμη, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόνου και διὰ τῶν αὐτῶν φράσεων. Ἡ μήτηρ ἀναγινώσκει βραδέως και μεγαλοφώνως, μειδιῶσα κατ' ἀρχάς· ἀλλὰ βαθμηδὸν ἀόριστος συγκίνησις χαρᾶς τὴν καταλαμβάνει και τρέμει βιαιότερον ἢδὲ ἡ χεῖρ της και πάλλει σφοδρῶς ἡ καρδία της. Ἀπὸ τοῦ ἀψύχου και κακοτυπωμένου χαρτίου νομίζει ὅτι ἐξέρχεται φωνὴ μυστηριώδους μάντεως ἀληθοῦς και νομίζει ὅτι πράγματι κρατεῖ μεταξὺ τῶν δακτύλων της τῆς κόρης της τὴν τύχην. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀκούονται ἐν τῇ σιγῇ τοῦ δωματίου τ' ἀνορθόγραφα και ἀσύντακτα και συγκεχυμένα ἀλλ' εὐ-ἀγγελα ἐν τούτοις ρήματα, τούτο φαίνεται ὡς νὰ πληροῦται φωτὸς και καταγαίξεται τῆς μητρὸς τὸ πρόσωπον και μειδιᾷ τὸ ὠχρανθὲν τῆς ἀσθενοῦς χεῖλος...

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους 1887 συμπληροῦται πεντηκονταετία δλόκληρος ἀφ' ἧς ὁ πάπας Λέων ὁ ΙΓ' ἀνέλαβε τὸ ἱερατικὸν σχῆμα, ἡ ὡς εὐφυῶς ὠρισε τὴν ἐορτὴν εὐρωπαϊκὴ τις ἐφημερίς, ὁ ἐν Ρώμῃ ἐδρεύων ποντιφικὸς πανηγυρίζει τοὺς χρυσοὺς αὐτοῦ γάμους. Ἐπὶ τούτῳ δῶρα ἤρξαντο ἀποστελλόμενα αὐτῷ ἐκ πάσης γωνίας τοῦ κόσμου, οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐλαβῶν καθολικῶν, οἵτινες ἀναγνωρίζουσιν αὐτὸν ὡς τὸν ὑπέρτατον ἄρχοντα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ και παρ' αὐτῶν τῶν σχισματικῶν και τῶν ἀπίστων. Ἡγεμόνες, πόλεις, κοινότητες, κληρικοὶ, ἰδιῶται ἀμιλλῶνται τις νὰ προσφέρῃ τὸ πολυτιμότερον και κομψότερον δῶ-

ρον. Ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλεν αὐτῷ ἤδη λαμπρὸν ἀδαμαντοκόλλητον δακτύλιον, ἀξίας 250,000 περίπου δραχμῶν. Ἡ αὐτοκράτειρα αὐτῆ τῆς Κίνας ἐδήλωσεν ὅτι θὰ πέμψῃ ἐπίσης πολὺτιμον δῶρον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀνέθηκεν εἰς ἕνα τῶν ὀνομαστοτέρων τοῦ Βερολίνου κοσμηματοτεχνῶν νὰ φιλοτεχνήσῃ βαρύτιμον κόσμημα διὰ τὸν Πάπαν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, ἧτις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς στέφews της θὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Πάπα ὡς δῶρον λαμπρότατον μωσαϊκόν, θὰ ἀποστείλῃ αὐτῷ τὴν παλαιὰν Γραφήν, πολυτελῶς ἐσταχωμένην. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, ἧς ὁ υἱὸς εἶνε βαπτιστικὸς τοῦ Πάπα ἀπέστειλε διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ αὐτῆς πολὺτιμον δακτύλιον, φέροντα ἐγκεκολλημένον ὠραῖον σάπφειρον. Καὶ οἱ ἡγεμόνες δὲ τῆς Αὐστρίας και τῆς Πορτογαλλίας δὲν θὰ καθυστερήσωσιν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἐπιδεικνυομένης τιμῆς και ἀφοσιώσεως. Ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἐπεμψεν ἢδὲ δύο θαυμαστά ἀγγεῖα τῶν Σεβρῶν.

Μετὰ τοὺς ἡγεμόνας ἔρχονται αἱ ἐπισκοπικαὶ διοικήσεις, αἱ κοινότητες, οἱ ἰδιῶται. Ἡ ἐπισκοπικὴ διοίκησις τῆς Λυῶνος παρηγγεῖλε τὴν κατασκευὴν ἀπολαμπόσης ἀλουργίδος διὰ χρυσοῦ και μετάξης συνυφασμένης ἐπὶ λευκοῦ ὀλοσηρικοῦ μετὰ τῶν σημάτων τῆς πόλεως τῆς Λυῶνος και τῶν οἰκοσῆμων τοῦ Πάπα, συμπεπλεγμένων πρὸς ρητὸν τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ Διζῶν ἀποστέλλει μαρμάρινον ἄγαλμα τοῦ ἐκεῖθεν καταγομένου ἀγ. Βερνάρδου· ἑτέρα ἐπισκοπὴ ἄγαλμα τῆς Παρθένου, και ἄλλαι ἄλλα. Ἡ τυπογραφικὴ Ἐταιρία τῶν Παρισίων προσφέρει ἀριστοῦργημά τι τῆς γαλλικῆς τυπογραφίας. Ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων λαμπροτάτην τιάραν ἐκ χρυσοῦ και ἀργύρου μετὰ πολυτίμων λίθων, ἧτις ἔσται θαῦμα γαλλικῆς κομψότητος. Ἡ πόλις τῆς Νεαπόλεως θὰ προσφέρῃ πάγχρυσον θρόνον. Δι' 2750 ἐκκλησιαστικαὶ ἐνορίαι τῆς Βελγικῆς θὰ ἀποστείλωσιν ἐκάστη ἰδίον τι δῶρον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποσταλησομένων ὑπὸ τῶν ἐπισκοπῶν, τῶν σχολείων, τῶν κολλεγίων, κτλ. Οἱ καθολικοὶ τῆς Γερμανίας ἀπεφάσισαν νὰ πέμψωσι πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ και φιλολογικὰ ἔργα, τὰ δημοσιευθέντα ἐν γερμανικῇ γλώσσῃ ἀφ' ἧς ὁ Λέων ΙΓ' ἀνῆλθε τὸν παπικὸν θρόνον. Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ βιβλιοθήκην ἐξ εἰκοσακισχιλίων τόμων, μεθ' ἧς θὰ συναποσταλῇ και λεπτομερὴς κατάλογος. Ἐξ Ὀλλανδίας ὡσαύτως θὰ ἀποσταλῶσι πολλὰ δῶρα, μνημονεύεται δ' ἰδίᾳ ἐξ αὐτῶν ὠραιότατον θυσιαστήριον ἐκ δρυὸς ἐγγλύπτου και πολλαπλῶς κειρωματισμένης.

Αὗται εἶνε αἱ κυριώτεραι τῶν μέχρι τοῦδε ἀγγελθεισῶν προσφορῶν. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ δῶρα θὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς λαμπρὰν ἐκθεσιν, ἧς αἱ πύλαι θὰ ἀνοιχθῶσιν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισήμου ἐπετείου τοῦ Πάπα.

—x—

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οὕτω βαδίζει ὁ κόσμος· ἐργάζεται τις, σχεδιάζει, διαρρυθμίζει ἀφ' ἑνός, ἡ δὲ Τύχη ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀφ' ἑτέρου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλήστου κατακτητοῦ τοῦ θέλοντος νὰ καταπῆ τὴν γῆν μέχρι τοῦ φιλησυχου τυφλοῦ ὃν ὁδηγεῖ ὁ σκύλος του, πάντες εἶνε τὸ παίγιον τῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς Τύχης.

(Beaumarchais)

Ὅ,τι σὲ ἔσωσε ποτὲ ἀπὸ μεγάλης τινὸς δυστυχίας δὲν δύνασαι ἐνίστε νὰ τὸ μεταχειρισθῆς ἐπὶ τῶν μικρῶν κινδύνων. Τολμηρὰ βολὴ ρίπτει τὸν λέοντα νεκρὸν πῶς ὅμως θὰ προφυλαχθῆς κατὰ τοῦ σμήνου τῶν μυιῶν;

Ἡ μητρικὴ φιλοστοργία εἶνε ὁ πατριωτισμὸς τῶν γυναικῶν.

Καρδιαὶ τινὲς ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ βαθέα ὕδατα: ἄνωθεν εἶνε διαυγῆ, ἐνῶ κάτω κρύπτουσιν ἴλιν καὶ βόρβορον. Ρίψε ὅμως ἓνα λίθον ἐντός, καὶ εὐθὺς θὰ ἴδῃς τὸ ὄλον θολούμενον καὶ γινόμενον σκιερὸν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μέχρι ποίου βαθμοῦ φθάνουσιν αἱ ἰδιοτροπίαὶ τῶν φιλαρέσκων δεσποινῶν τῶν Παρισίων καταδεικνύει ἡ ἐν Παρισίοις δικασθεῖσα τελευταῖον παράδοξος δίκη, ἡν ἀναφέρομεν ἐνταῦθα: Ὁ ἀνοσκόμος Dupouchelle κατήγγειλε τὸν μαρκήσιον Beauharnais ὅτι ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν 15,000 φράγκων ἀντίτιμον τῶν ἀνοσδεσμιῶν τοῦ χοροῦ ἃς ἐκάστοτε ἀπέστελλε εἰς τὴν σύζυγον του. Ὁ ἀνοσκόμος διηγήθη τὰ ἐξῆς εἰς τὸ δικαστήριον. «Ἡ κυρία μαρκησία δὲν ἤθελε πάντοτε νὰ ἔχη τὰ πρῶτα τυχόντα ἢ καὶ ἀπλῶς μόνον σπάνια ἄνθη. Ἐκάστην πρωΐαν μοὶ ἔστελλε τὴν θαλαμηπόλον τῆς φέρουσαν δείγμα τοῦ στολισμοῦ τῆς κυρίας τῆς, πάντοτε δὲ τὰ ἄνθη μου ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὸ χρῶμα τῶν ἐνδυμάτων τῆς, οἷονδῆποτε καὶ ἂν ἦτο τοῦτο καὶ οἰαζδῆποτε παραλλαγὰς καὶ ἂν ἐδείκνυε. Ἡμέραν τινὰ ὅπως σχηματίσω ἀνοσδέσμην ἐξ ὑακίνθων, ἀρμόζουσαν εἰς ἔνδυμα χρώματος ἡλιοτροπίου, ἔτρεχα ἐξ ὧρας ἐφ' ἀμάξης ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων, διότι μοὶ ἔλειπον ἀκόμη τρεῖς μικροὶ θύρσοι ὅπως συμπληρώσω τὴν ἀνοσδέσμην. Τέλος τοὺς εἶρον

ὡς ἐκ θαύματος ἐντὸς τοῦ παραθύρου μοδίστας τινὸς, ἦν ἐπλήρωσα διὰ ποσότητος χρυσοῦ ἴσου πρὸς τὸ βάρος τῶν ἀνθῶν. Ὅ,τι εὐρίσκετο εἰς τοὺς κήπους τῶν ἀνοσκόμων σπανίως ἤρμοζεν εἰς τὸ χρῶμα, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἡ κυρία μαρκησία. Ἐνεκα ἀνοσδέσμης τινὸς ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ρόδων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται βρωδῆ, καὶ ἧτις ἔπρεπε νὰ ταῖρα ἴαζι εἰς τὸ ἀλέρτα ν ροδόχρουν κατάστικτον δι' ἀργύρου, ἔταξειδεύσα ποτε ἐπίτηδες μὲ τὸ ταχὺ εἰς Νίκαιαν. Τὰ ἐξωτικά φυτὰ ἄτινα μοὶ ἐζήτησε διὰ ἰαπωνικὴν τινα ἐσθῆτα ἔκοφα ἀπὸ τὸ πολῦτιμον θερμοκήπιόν μου».

Ἡ μαρκησία ἐρωτηθεῖσα δὲν εὕρισκε τὸν λογαριασμὸν πολὺ ἀκριβῶν, ἐπήνεσε μάλιστα τὸν Dupouchelle εἰπούσα ὅτι πάντοτε ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς καὶ ἐθεώρησε τὴν ἄρνησιν τοῦ συζύγου τῆς ἀπλῶς ὡς ἰδιοτροπιαν. Τὸ δικαστήριον ἐσυμβίβασε τὴν ὑπόθεσιν ἀποφανθὲν ὅτι ὁ μὲν μαρκήσιος πρέπει νὰ πληρώσῃ 15,000 φρ. ὁ δὲ ἀνοσκόμος νὰ παρέχῃ εἰσέτι ἐπ' ὀλίγον χρόνον, μέχρι τοῦ Πάσχα, ἄνθη εἰς τὴν μαρκησίαν δωρεάν, ὅπερ οὗτος ἐδέχθη εὐχαρίστως.

Μία ἀρχαία βιβλιοθήκη πυρποληθεῖσα.

Τὸ ἀρχαιότατον φιλολογικὸν μουσεῖον τοῦ κόσμου κατεστράφη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν φλογῶν. Ἦτο τὸ μουσεῖον τοῦτο αὐτὴ ἡ οἰκία τοῦ Κομφουκίου παρὰ τὸν ποταμὸν Λόο τῆς Κίνας, ἐν ἧ ἐσώζετο ἡ ἰδιαίτερα βιβλιοθήκη τοῦ μεγάλου ἐκείνου φιλοσόφου. Ἀπὸ διαχιλίων καὶ πεντακοσίων ἐτῶν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ, οἵτινες φέρουσι τίτλον ἀναλογοῦντα πρὸς τὸν δουκινόν, παρελάμβανον ἐκ διαδοχῆς τὴν πολῦτιμον ταύτην οἰκίαν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν.

Ὁ κύριος Gruff ἐν Ἀμερικῇ, εἰς τῶν γνωστοτέρων τεχνιτῶν τῆς Βασιγκτῶνος, εὔρε μικρὸν τι ἐργαλεῖον, ὅπερ ὠνόμασε «bucking». Τὸ ἐργαλεῖον ἔχει διαφόρους μορφὰς κατ' ἀρέσκειαν καὶ δύναται νὰ κρατηθῆ εὐκόλως ἐντὸς τοῦ στόματος. Ἐὰν ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου διέλθῃ διὰ τοῦ ἐργαλείου προσλαμβάνει τόνον γλυκύν καὶ εὐάρεστον, οἰαδῆποτε φωνὴ καὶ ἂν εἶνε. Ὁ ἐφευρέτης ζητεῖ νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἐργαλεῖόν του, ἐλπίζων ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ δυνηθῆ νὰ πλάσῃ φωνὴν ὑψηλοτέραν τῆς διαπασῶν, καὶ ὅτι οἱ ὑψίφωνοι δι' αὐτοῦ θὰ αὐξήσωσι τοὺς μουσικοὺς αὐτῶν τόνους.

Μεταξὺ δύο ἐραστῶν:

Ἡ δεσποινίς.—Ἄν μ' ἀγαπᾷς, μοὺ ὑπόσχεσαι ὅτι θὰ κάμῃς ὅ,τι σοῦ πῶ;

Ὁ κύριος.—Ναί, ἀγγελέ μου· σοῦ τὸ ὀμνῶ.

Ἡ δεσποινίς.—Νυμφέσου τὴν μητέρα μου, εἶνε χήρα!..

Τηλεγράφημα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν:
«Ἀγαπητὴ ἀδελφέ, Φανὴ ἔτεκε δίδυμα· αὐριον πλείονα.»